

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT. Mária-utca 1. sz.

I. EMELET

hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetésekre

a kiadóhivatal veszi

Nemzeti jellegünk.

Pécs, 1896. május hó 5

(*) Elhangzottak a nagyjelentőségű királyi szavak, melyek az ezredévi kiállítást megnyitották, jelezve ezzel az ünnepek megkezdését, melyekkel a magyar ezredévi ittlétének adja kifejezését. Mátyás Király megújított templomában fölhangzott a hálaadó ének, melyet a napokban követni fog az egész haza minden temploma, hogy királyával együtt a nemzet is hálat adjon a mindenség urának, a miért egy ezredéven át megőrizte, fentartotta hazánkat a népek nagy tengérében.

Népek haltak ki, országok pusztultak el a hosszú idő alatt a föld színéről, de a magyar él, hazája erősebb, mint valaha, csak hogy ezt az erőt a nép nem érzi, jelentőségét nem érti. A művelt külföld idezarándokolt előkelőségeinek kellett konstatálni, hogy a nemzet őseréje teljes egészében megvan, hogy még sokkal nagyobb alkotásokra képes, mint a miket most bemutatott az ezredévi kiállításon, a hol multunk összes relikviái, a beszélő fegyverek és irások mutatják, hogy az a nép, mely karddal írta be nevét az európai népek nagy könyvébe és őnerejével óvta meg, hogy onnét ki ne törültsék: méltó büszkeséggel fogadhatjuk az elismerést, mely tőlük jön, a melynek őszinteségében nincs okunk kételkedni.

Ugyiszólván ezer esztendeig egyéb hivatásunk sem volt, mint a nyugati kul-

tura megvédelmezése, hogy védbástyái legyenek Európa civilizációjának kelet pusztító hordái ellen. Emberül megfeleltünk feladatunknak és a folyton fenyegető veszedelmek közt volt időnk arra is, hogy a művelődés terén nagyokat alkossunk.

Semmi okunk a külföld előtt mentgetőznünk. Nem is kell emlékeztetnünk, hogy önfeláldozó küzdelmeinkért rút hálátlansággal fizettek és hogy míg őket kelettől megvédelmeztük, viszonzásul nemzetünk élete ellen törtek. Mindig volt elegendő ereje nemzetünknek, hogy nyomatékosan tudtára adhattuk elleneinknek a „Ne bánts a magyart!” Sőt volt idő, midőn nemcsak harci dicsőségben, hanem a tudományok és művészetek pártolásában mintaképül szolgáltunk.

Ott van a páratlan történelmi kiállításunk, mely az Árpádoktól elkezdve napjainkig bemutatja kulturánk különböző fázisait. Tessék, ime, mi bátor öntudattal nyitjuk meg ajtainkat a külföld előtt, jöjjenek többen, nézzék végig ezeréves történelmünket és ha abból tudnak olvasni, okulni, tanulni, kétségtelen, hogy csak csudálattal, magasztalással távozhatnak tőlünk. Mi készségesen megmutatunk előttük mindent, nincs okunk valamit eltitkolni, mert semmiben sem állunk mögöttük, sőt nagyobbat, dicsőbbet alkottunk, mint ők rövidebb idő alatt és nehezebb körülmények között.

Tehát nincsen okunk szégyenkezni a külföld előtt, de igenis, — magunk előtt.

Mig őseink a harc nehéz munkájával megszerezték, megvédelmezték ezt a földet a magyarok számára, mi megfeledeztünk arról, hogy magyarok vagyunk. Szinte szándékosan dobáltunk el magunktól mindent, a mi magyar. Haladásunk rohamos fejlődésében megfeledeztünk arról, hogy ha a második ezer évet is biztosítani akarjuk nemzetünk részére, féltékenyen meg kell őriznünk mindent, a mi magyar.

Felvettük a versenyt nyugattal mindenben és a nagy munkában szinte öntudatlanul magyarságunkból kivetkőztünk. Hiszen még nyelvünk sem egy; intézményeink, társadalmi életünk idegen minta után rendezték be. A külföldi, ha hozzánk jön, méltó ámulattal tapasztalja ugyan az óriási haladást, de semmi különbséget sem talál a saját és a mi kulturánk között. Mintha csak otthon volna. Ha nem tudja előre, észre sem veszi, hogy magyarok közt van.

Pedig hát ez nagyon veszedelmes tünet. Nemzetünk oly sok idegen ajku népet ölel magába és műveltségünknek már is oly nemzetközi jellege van, hogy ha nem őrizzük meg nemzeti sajátosságainkat, veszélyeztetjük magyarságunkat. Leszünk egy magyarul beszélő nép, a mely azonban nem magyar. És ha ezt a veszedelmes irányzatot meg nem akasztjuk, magyar mivoltunkat a műveltségnek összeolvasztó, különbségeket elsimító ereje lassankint eltörli.

A-magyarnak a többi nemzetektől

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Özvegy Malákné.

Elkeseredésemben azon kezdem, hogy mily nehéz Budapesten egy-egy specialistát megtalálni. Rendesen a legsötétebb városrészeknek legsötétebb utcájában laknak; mintha éreznék, hogy az ő mesterségük oly ritka, hogy azzal nem foglalhatják el a város legelőkelőbb részeit.

Az a mindennapi foglalkozásnak és üzletnek kell, a korcsmárosoknak, szabóknak és a többi ilyesnek.

Specialista alatt nem értek fogtechnikus, mert mai napság az a furcsa, ha az ember nem fogtechnikus. Hanem értek például műhabarcs csinálót, béltisztítót, sarkantyucsinálót s egyéb más ily különös mesterséget űzőt.

S ha az ember ráakad egy ilyen specialistára, akkor még neki áll fölebb. Hogy miért háborgatják.

Ezelőtt pár hónappal egy kenguruszörből készült kefére lett volna szükségem. Önök nagyon jól tudják, hogy milyen nélkülözhetetlen minden jóra való háztartásban egy kenguru szörből készült kefe! E nélkül

az ember oly árva, mint akinek még Washmuth gyűrűre se telik (az órában).

Elmentem a koronaherceg utcába Suttreillhez, a híres kefekötőhöz. Elmentem Kertész Tivadarhoz, egyiknek sem volt ken guruszörből készült keféje.

Azt mondták hogy Budapesten nem is igen fogok kapni valódit (mert fiatal számár szörével hamisítják), hanem irjak Londonba a Kent and Son világhírű kefekötő cégnek.

Irtam tehát a világhírű kefekötő cégnek s a pontos cég postafordultával a következő választ küldte:

„Uram.”

„Jelenleg nincs készletben kenguru kefe, a Zoological Garden pedig semmi árért sem akar eladni egy kengurut.”

„De melbournei ügynökünk megazerezhethet egyet az ön számlájára 200 font sterlingért, amiért ön másik 200 fontot fog mellékelni a kenguru tengeri szállításáért.”

„Ily feltételek mellett a megérkezendő kenguruból a legrövidebb idő alatt gyártunk önnek egy kefét.”

Becsés rendelményét várva, stb.

Kent and Son.

A kefének nem kellett volna többet nyomni 60 grammnál. Szívesen megadtam volna érte 60 gramm aranyat az árát, de

hogy 400 font sterlinget adjak érte, azt kissé soknak találom Kent and Son cégtől.

Meg is irtam nekik, hogy lemondok a keferől. Mikor a levelet föladtam, a postán találkozom egykori meszelőnőmmel, aki nagy örömmre azt tudatta velem, hogy a Ludoviceum környékén lakik özvegy Malákné, aki minden lehetetlen állatnak a szöréből köt kefét. Ő is nála kötteti a meszelőt.

Nyomban komfortábliba ültem és másfél óráig hasztalan kerestem.

Már olyan voltam a melegtől, mint a főtt rák, mikor egy öreg ember, ki ieteni nyugalommal szortyogatta pipáját a kis kapuban, megszólított:

— Özvegy Malákné? megálljon csak . . . özvegy Malákné? . . . persze, hogy ismerem. Ott kell laknia, átellenben.

S görcsös ujjával arra az egyetlen házra mutatott, melyben még nem jártam.

Bementem a házba. Nem volt házmester. Végig mentem egy sötét folyosón, mely egy csöpp kis udvarra nyílt. Egy ember vágott benne fát, ingujjra vetkőzve.

Észre sem látszott venni érkezésemet. Kénytelen voltam megszólítani.

— Uram! özvegy Maláknét keresem, aki keféket köt. Miután a mint látom, nincs házmester a házban, aki utbaigazithatna, azt

élesen elűtő, erősen kidomborodó saját-ságait az internacionális kultúra, mint a sűrűn hulló finom hó észrevétlenül belepiti, eltünteti. Pusztító hadak veszedelmétől meg tudtuk óvni hazánkat, de a lassan őrlő szúval szemben tehetetlenek vagyunk!

A többi nagy népek életébe a nemzeti érzés már annyira belehatolt, életnyilvánulásaikban már szinte bent gyökeredzik, hogy ily veszélyektől nincs mit félniök. De reánk nézve még életföltétel. Hazánk felerészben még idegenajku. Létünk még nem oly szilárd, hogy a második ezer évben meg nem inoghatna. Kevesen vagyunk. Minden magyar emberben élénken élni kell a tudatnak, hogy magyar, tehát szívósan kell ragaszkodnunk mindenhez, a mi sajátunk, tulajdonságunk.

A hazát csak az erős nemzeti érzés teszi hatalmassá. Minden intézményünkön, nyelvünkben, minden egyes ember belsejében, külsején egyaránt be kell vésődvé lennie a nemzeti, magyar jellegnek. Mert ne feledjük, hogy hazánk akkor volt leg-hatalmasabb, legboldogabb, mikor legmagyarabb volt.

H i r e k.

Pécs 1896 május 5.

Májusi hangulat.

Kis fűszálak, zöld selyem; a profétának is ilyen a zászlaja lent, a hol a nap felkél; karcsu minaretek, sötétkék tenger, báránylehős az ég, meg a ciprus lombok . . .

Május hónapjában vagyunk! Fehér virágok, a szírom közepén piros pöttytel, az alma halavány piros virággal nyílik és a sárgapimpók miként aranycsillagocskák a fűszálak elsimuló zöld selyemében . . . A legszebb zászló, proféta zászlaja . . . Libegős ezüst fátyol, karcsu bajadérok, viruló testükön aranyrojtos ruha . . . Zene, dal, citeraszó, pacsirták füttye a levegőben s a kakuk hubogva építi fészékét.

— Kakuk? . . .

Kékszemű kis leány, finom illatu gyöngyvirág, gyöngye zöld levelén lusta Kati bogár játszik . . . Bent az erdőben: „suss huss . . .“

hiszem, sokkal egyszerűbb lenne Malákné nevét elkiáltani, mint lakásról-lakásra járni.

Emberünk helybenhagyólag intett.

— Mivel pedig most éppen rekedt vagyok, nem lenne szives helyettem kiáltani? — Miért ne!

S két tenyeréből tölcserért csinálva, nagyot kiáltott:

— Özvegy Malákné!

Egy ablak sem nyílt ki, egy ablakban sem mutatkozott.

Talán nem hallotta? jegyzém meg félénken.

Az udvarias favágó nagyobb kiáltott: „Özvegy Malákné!“

Semmi felelet.

— Különös! mondám. Nem lenne szives egy legnagyobb kiáltani?

— Miért ne? Akár egy legislegnagyobb! „Malákné! Özvegy Malákné!“ . . .

Majd megrepedt fülem dobjának a hártája. Mindhiába. A házban senki sem mozdult.

Otven krajcárt adtam a derék embernek, s távoztomban megjegyeztem, hogy talán nem is itt lakik özvegy Malákné.

— Az bizony meg lehet, mondá emberem, kezébe véve a baltát. Mert az egész házban nincs más lakó, csak én.

Dühösen távoztam, s azóta végleg szakítottam a kenguru kefékkel.

ugy verődik a lanyha szélben a hajlós száru levél, mintha meséket susogna tündéri országról . . . Vijjog a veresfejű vércse, . . . „kru-kru“ kurjant a vadgalamb . . . Május, május! . . .

A kis libák is csipognak a nagy fehér tojó után, sziszeg a féltékeny gunár, csapdos, csapdos a szárnyaival; meg a bibic, mely sikolt az ér partján s a paraszt, ki földjét kapálgatván danol, dudol, bele is izzad, puha, kövér a föld . . . Fehér tanyaházak körül tengert önt a délibáb . . . Illatokkal száll a szél . . . Május, május . . . kifakadtak a virágok . . .

A Duna partján fent . . . királyt látó város . . . A visszhangot felveri a bástyákon dörgő ágyu, amarrébb a regés János-hegy kékellik, zászlók a királyi várkastély ormán, . . . Pest aranyos kupoláiról szétfoszlott a reggeli ködös fátyol . . . A régi krónikák megújuló regéi, pompázó lovagokkal, leány arcu apródok s a budai törökváros keleti szintarkasága . . .

— Szorbet! szorbet! porceillán csészékben árulják barnult arcu keleti kalmárok s szmirnai szőnyegen táncol a bajadér . . . Ünnepe ez országnak, csodái a régi krónikáknak, ezer esztendő a zászlókra írva! Ma kezdődött meg az ünnep, magyarság ünnepe — fujjátok a tárogatót! . . . dörög, dördül az ágyu gellért-hegyi bástya fokán . . . május, május, virágoknak hónapja.

Hajlongó ciprus lombok, szőke selyem haja a leánynak, az ér partján sikolt az bibic . . . Kapálgat a paraszt, puha, kövér föld, ünnepe van Magyarországnak, fakadja tok, viruljatok virágok . . .

Napirend 1896. május 6-án.

Naptár. szerpá, május 6. — Róm kath.: Olajb. f. János. — Prot.: Dam. János. — Görög-kei. (Április 24.) Szaba vt. — Zsidó: Ijar 23. — Nap kél 4 óra 37 perckor — nyugszik 7 óra 16 perckor. — Hold kél 7 óra 21 perckor reggel: — nyugszik 3 óra 48 perckor délután;

Időjárás: hőmérséklet 12 Cels. fok meleg, légnyomás 716. Kiütés: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet mellett hűvös idő, jelentékeny csapadék nélkül várható.

— (A pécsi áll. főreáliskola ünnepi miséje az ezredéves ünnepély alkalmából) Folyó hó 9-én (szombaton) d. e. 11 órakor tartja meg főreáliskolánk a hálaadó istentiszteletet az irgalmas rendűek templomában, mely alkalommal W. E. Horák ünnepi miséjét adja elő az ez alkalomra egyesült ének és zenekar, melyben városunk műkedvelő énekesei s a filharmóniai egyesület tagjai vesznek részt. A remek compositióju mise bemutatásával oly élvezetben részesíti a főreáliskola igazgatósága a zenés misék kedvelőit, minőben évek óta alig volt részük. Betétül Hölztl F. „H a e c D i e s“ bekezdésű jeles szerzeménye kerül bemutatásra, a melynek szövege ez alkalomnak megfelelőleg átalakított. A „Te Deum“ Seyter C. volt esztergomi székesegyházi karnagy szerzeménye. Közreműködnek: Baudisz H., Denkné Vizkeleti F., Girardi Józsefné, Henc, Hofbauer, Schlauch Anna, Schneider I.-né urnők és Fektér, Girardi, Jaksch, Löhr, Müller, Miller, Némethy, Nidermayer, Oszvald, dr. Szabó, Schedivi, Simacsek, Taky, Thuma, Witz és Zoller urak, valamint a katonazenekarnak 16 tagja.

— (Térzene.) A 44. gyalogezred zenekara K r i s t ó f Tivadar karmester személyes vezetése alatt f. hó 7-én, csütörtökön d. u. félhatkor a felső sétaterén térzenét

rendez a következő műsorról: 1. Frigyes főherceg induló Cibulkától. 2. „A fehér nő“ c. opera nyitánya Boildieu-tól. 3. „Trau, schau wem“ . . . keringő Strausz-tól. (Először.) 4. Népjelenetek Keinzl-tól. (Először.) 5. a. „Elfelejtve“ dal Franztól. b. „Oft sinn ich hin und wieder“ dal Humperdink-tól. (Először.) 6. Dorothy keringő a „Mister Menelaus“ c. operettből Bayertől. (Először.) 7. Mixed pickles egyveleg Wagnertől. (Először.) 8. Parasztsünet operából „Fantázia.“ 9. Flirt keringő Müllertől. (Először.) 10. Bécsi csevegések egyveleg Komzákttól

— (Negyvennyolcas honvédek igazolványai.) A miniszterelnök az 1848—49-diki honvédek igazolványainak kiállítása tárgyában valamennyi törvényhatóságához s így Baranyamegye és Pécs város törvényhatóságaihoz is, rendeletet intézett E rendeletében az 1848—49 diki honvédségélyezés tárgyában kibocsátott rendelete azon határozmányát, a mely szerint az illetékes honvédegyletek által foganatosítandó igazolások az 1895. évi október hó 1-ig terjedő záros határidőn belül eszközleendő, a most említett határidő meghosszabbításával oda módosította, hogy az 1848—49. honvédek állami ellátásához megkívánt honvédigazolványok a még fennálló honvédegyletek által folyó 1896. okt. 1-ig terjedő záros határidőig kiállíthatók mely határidőn túl kiállított honvédigazolványok az 1848—49. honvédek nyugdíjazásánál nem fognak figyelembe vétetni. Ezen határozata mellett fenntartja azonban azt, hogy a honvédegyletek által kiállított honvédigazolványok hitelessége szükség esetén közigazgatási uton foganatosítandó nyomozás útján állapíttassék meg. Olyan vidékeken, a hol nem léteznek honvédegyletek, az állami ellátásra igényt tartó egyének 1848—49 diki honvéd minősége a törvényhatóságok által jegyzőkönyvi igazolás útján állapítandó meg.

— (Ünnep a kir. ítélőtáblán.)

Ma, azaz május hó 5-én, volt a pécsi kir. ítélőtábla ünnepélyes megnyitásának ötödéves évfordulója. Ez alkalomból B a l o g h Károly tanácselnök a kir. tábla biráit és hivatalnoki karát B l a s k o v i c h István táblai elnök elé vezette s őt igen sikerült beszédben üdvözölte. Az elnök megköszönte a birói és hivatalnoki kar megtisztelő figyelmét s őket további sikeres működésre kérte. Az ünnepet a kir. táblai épület homlokzatára tűzött zászló hirdette.

— (Pályázat.) A pécsi kir. törvényszék területéhez tartozó mohácsi kir. járás-bíróságnál egy III ad osztályu hivatalsoigai állás van üresedésben. Kik ez állás elnyeréséért, mely 250 frt évi fizetés, 50 frt lakpénz és 50 frt ruhaátalánnyal van egybekötve pályázni akarnak, kérvényeiket június hó 8-ig nyujtsák be a pécsi kir. törvényszék elnökéhez.

— (Harcászati lögyakorlat.)

Ma délelőtt nagy harcászati lögyakorlatot tartottak a helyben állomásozó gyalogezredek a Mecsekhegyi lövőtéren, a mely alkalomból a Mecsek körüli közlekedés reggel 7 órától délelőtt 11 óráig el volt zárva. A katonaság kora hajnalban vonult ki dobszó és trombitaharsogás mellett a Mecsekre, a hol a meglehetősen kedvező időben megtartották a lögyakorlatot. Egyes csapatok már a délelőtti órákban megszabadultak a gyakorlatból s ezek aztán vidáman rukkoltak vissza a városba, de a csapatok zöme csak délfelé tért haza a Mecsekről, fáradtan,

porosan s egy csomó tölténnyel szegényekben. A lögyakorlatokon jelenvolt az ezredek egész tisztikara is.

— **(Felfordulás a vármegye-házán.)** Felfordult világ van a vármegye-házán. Nagyban folynak folyosóin az átalakítási munkálatok s az első emeleti közigazgatási és ügyészi, valamint a második emeleti árvaszéki és szolgabírósi hivatalok csak a csigalépcsőn közelíthetők meg, vagy a második emelet földszintjét képező udvaron keresztül. Az átalakítási munkálatok, melyeket W é b e r építész végeztet, arra valók, hogy az emeleteken eltűnjenek azok a külön félemeleti lépcsők, melyek úgy a közigazgatási és ügyészi, valamint az árvaszéki és szolgabírósi hivatalosztályok előtti folyosókra vezettek s helyettük egy folytatódó lépcsőzet vezessen fel az első emelet mindkét részére, éppen így a második emeletre is, melyek folyosói e szerint egy színvonalra vétetnek s a külön felvezető félemeleti lépcsők kaszálva lesznek. Az átalakítási munkálatok lassan folynak s így bizony a megye millenniumi közgyűlésére, a jövő hétfőre, aligha lesznek készen s az ünnepély megyebizottsági tagok a csigalépcsőkön lesznek kénytelenek felrukkolni szép egyenkint a közgyűlési nagyterembe.

— **(Elkeseredett ember.)** Tegnap este 9 óra tájban egy részeg ember rekedt kiáltozása verte fel az Árpád utca csendjét s ez a kiáltás azután csaknem egy teljes óráig tartott, ékes kísérőül szolgálva a nyugalomra térni akaró lakók első szendergéséhez. A részeg ember az utcában fel s alá bandukolva, egyik végétől a másikig botorkálva, nagy elkeseredéssel emlegette az urakat, a kik nem tudják, hogy a szegény ember mennyit dolgozik s még a munkája béréből is lefognak. Hanem hát jó az isten, majd eljön az uraknak is a végórájuk, a mikor meg kell halniok fogcsikorgatás között. Ilyen és ehhez hasonló tanokat prédikált rekedt ordítással az elkeseredett ember vagy egy álló óra hosszáig az éjszakába, mikor az arra haladó rendőrorjárat lefűlelte és behiferálta a kóterba. De az elkeseredés csak nem hagyta el s lecsillapítani a bubánátat rendőreink se tudták szép szóval s csak egy két kijózanító hátbalökés használt neki. A kóterban aztán lecsendesült, elaludt s talán még most is alszik, ha fel nem ébredt.

— **(Éva lánya.)** Kuhl Jánosné Oberitter Éva nemcsak a nevére, de természetére nézve is Éva lánya volt. Nagyban elfoglalta a lelkét a könnyelmű élet és a cifrázkodás utáni vágy, s bár már 44 tavaszt látott feje felett átrepülni s urával együtt napszámmal tengette az életét, még sem tudott annak a vágnak parancsolni. Történt aztán, hogy gazdája, hol szolgálatban volt, megbizta egy csomó pénznek a postára vitelével. Volt a pénz között korona, ezüst forint, öt és tíz forintos is s mind oly csábítóan csengett az asszony kezében, mint a legcsábítóbb zene. Éva asszony elgondolta, hogy az a pénz, ha az övé volna, mindjárt nem kellene kopott ruhában járnia; mindjárt vége lenne a nyomoruságnak és kezdődne a vig, a gondnélküli élet. S addig-addig gondolkozott ezen, míg elkerülte a postát, kiért a vasuti állomásra, ott a legközelebbi vonatra ült és elzónázott a rábizott pénzzel együtt. Hogy hova: azt szeretné most tudni a megkárosított gazda, a ki feljelentette a sikkasztó asszonyt a rendőrségnél.

— **(Tolvajok a jégveremben.)** Graumann Gusztáv, pálya-utcai hentes-

nek a jégvermébe az éjjel — eddig még ismeretlen tettesek — betörték s onnan mint egy 50—60 kiló vágott húst és szalonnát elloptak. A tolvajok a háznak a temető melletti kerítésén hatolhattak be s az udvaron levő jégverem zsupfedelét felfeszítették s összeszedvén egy nagy lepedőre való jóféle finom húst és szalonnát, a lopott portékával ugyanazon az uton, a kerítésen keresztül, odább álltak. A rendőrség nyomozza a jégverem tolvajait.

— **(Millenniumi fák.)** A somogy-megyei Zákány község is ültetett fákat a millennium emlékére. A faültetéshez kivont a róm. kath. népiskola tanuló ifjúsága a tanító vezetése alatt a templomtérré, ahol a község intelligenciája, élén a közkedveltségnek örvendő plébánossal, Szép Ferenczel egybegyűlt. Az ünnepély a „Szózat“ eléneklésével kezdődött, amely után Scheyk János körjegyző lelkes szavakkal méltatta a millennium emlékére ültetett fák jelentőségét; a fák elültetése után a tanító néhány buzdító szavat intézett a tanuló ifjúsághoz, s a „Hymnus“ eléneklésével befejeződött a szép ünnepély, amelyet nemsokára egy nagy millenniumi népünnepély követ, rendezve a község előkelőbbjei által.

— **(Családi tragédia.)** Leitold Erzsébet már hét év óta felesége Times Andrásnak s házasságukat az Ég egy kis leánykával is megáldotta, a ki immár hat éves. A hétévi házasság azonban az asszonyban nem bírta megtörni azt a kacérságot, a mi lánykorában is híressé tette s a mi családi boldogságot is folytonosan zavarta Timeséknél. A férj, egy csendes, jámbor munkásember, minden idejét dologban töltötte el; keresett is szépen, de az asszony csak nem volt vele megelégedve s mindig azt emlegette, hogy ha máshoz ment volna feleségül, most nem nyomorogna. Hogy kihez, persze azt nem mondta és Times András nem is sejtette, mert az asszonyt hol ezzel, hol azzal a legénnyel látta kacérkodni s e miatt aztán mindennapos volt házuknál a perpatvar. Az asszony végre kereken kijelentette, hogy nem tűri tovább a nyomoruságot és vasárnap el is tűnt a házból, magával vivén hatéves leánykáját is. A kétségbeesett férj ezt megtudva, meg akarta magát ölni; de az öngyilkosság gondolatával csak hamar felhagyott, mert valahogy nyomára jött, hogy a felesége valami Torma József nevű fiatal munkáslegénnyel szökött meg. Kapta magát, ő is utnak indult s most üldözi a szökevényeket, de hogy feltalálja e, az nem bizonyos.

— **(Honvédbakák hőstette.)** Nyitrai Béla pajnádpusztai korcsmárhoz kivetődött tegnap este a sátoráborból két honvédbaka és a korcsmában borozgatni kezdtek. Megittak vagy 3 liter bort s mikor észrevették, hogy a korcsmárosné maga van otthon, úgy 10 óra tájban felkerekedtek és távozni akartak, a nélkül, hogy a bor árát kifizették volna. A korcsmárosné természetesen elébük állott és kérte tőlük a pénzt, mire a két hadfi annyira dühbe jött, hogy Nyitraiét ellökték maguk elől és az egyik egy nagy dorongot, a másik egy széket kapván fel, azzal elkezdtek maguk körül mindent törni, zuzni, a mi csak kezük ügyébe esett. A korcsmárosné segélykiáltásaira a korcsmába siettek a közelben lakó bolgár kertészek, Dimitrovics Keresztély, Pecsics György és Pecsics István, a

kik közeledtére az egyik vitéz hadfi, Gölöncsér Ferenc elszökött, a másik azonban, Schuster József, nem birt elinalni s ezt a kertészek által előhívott katonai őrsjárat letartóztatta a fegyverek közt kísérte be a sátoráborba. A két hadfi hősködése közben mintegy 31 ablakfókot vert be a korcsma 8 ablakán s 30 frt kárt okozott. A széthulló üvegek a korcsmárosné és kis gyermekét arcukon több helyen megsebesítették s a megtámadt asszony ezenkívül több sérülést is kapott a verekedés közben. A rakoncátlan bakák ellen a honvédhadbíróság vezet a vizsgálatot.

— **(Az állategészségügy állása.)** Az állategészségügy állása megyénkben a legujabban a következő: az állatjárványok közül lépfene 2 községben 2 udvarban, veszettség 1 községben 1 udvarban, száj- és körömfájás 8 községben 37 udvarban, hólyagos kiütés 1 községben 4 udvarban, rühkor 4 községben 66 udvarban, sertésorbánc 1 községben 7 udvarban lépett fel e héten; sertésvész pedig 73 községben uralkodik. A szomszéd Somogy megyében veszettség 4 községben 4 udvarban, rühkor 1 községben 1 udvarban, sertésvész pedig 70 községben jelentkezett; végül Tolnamegyében takonykór és bőrféreg 1 községben 1 udvarban, száj- és körömfájás 3 községben 80 udvarban, juhhimlő 1 községben 1 udvarban, sertésorbánc 7 községben 24 udvarban és sertésvész 16 községben uralkodik.

— **(Szerencsésvégtű vonatelgázolás.)** Majdnem a halál martalékává lett Balogh Ferenc dombovári lakos mozdonyfűtő e hó 2-án; csak az ügyes mozdonyvezető lélekjelenlétének köszönheti, hogy megsszabadult a biztos haláltól. Ugyanis a 2604. számú vonat Zákányból Dombovárra volt utban Gyékényes állomáson azonban megállt, mely várakozást Balogh arra használta fel, hogy a mozdonyon valami megtárgult csavart megigazitson, mit közvetlen a gép előtt kellett elvégeznie. Amint így elmerülve dolgozik, hátulról egy kocsi lökte a vonathoz, a mi oly erővel történt, hogy az egész vonat megindult és Balogh egy rémes sikoltással a mozdony kerekei alá esett. Grimsits Rajmond mozdonyvezető rémulve látta a halál torkában levő embert, hamar ellengőzt adott és így a megindult vonatot visszatarthatta, miáltal megmenté Baloghot a kerekek agyon-taposásától. Ruháját így is leszakgatta és a bőrt hussal együtt annyira lehorzsolta lábáról a mozdony, hogy most úgy az ijedségtől, mint a szenvedett sérüléstől betegesen fekszik.

— **(Megszűnt állatjárványok.)** Megyénk Pázdány, Baka, Magyar-Peterd, Kőrös, Rugásd, Zok, Vejtői és Villány községeiben a sertés állományban uralgott sertésvész, — Mislény községben pedig a szarvasmarha állományban fellépett ragadós száj- és körömfájás megszűnt s így a nevezett községek a vesztegár alól feloldattak.

— **(Halálosítások.)** Üszöghi és mosgói Bidermann Erzsébet urnó, az üszöghi uradalom volt tulajdonosnője, a kinek hosszas és súlyos betegsége alatt bécai és budapesti lapok útján többször terjedt el halálhíre, mint illetékes forrásból értesülünk, tegnap délután 2 órakor Bécsben végelgyengülés következtében meghalt. Temetése csütörtökön lesz Bécsben. A megboldogultat három leány gyermeke siratja, a kik közül az egyik Fehérvári Géza báróné, a honvédkormány neje, a másik Puiseux márkiné, a harmadik pedig Brüsseli báróné. Az elhunyt áldott lelkületű urnónek, a ki évek hosszú során át szokott üszöghi kastélyában nyaralni, Pécsen is igen sok ismerőse is tisztelője volt,

— **Novy Andor** cs. és kir. főcukrász 52 éves korában Kaposvárott meghalt. Temetése tegnap ment végbe Somogy-Szállásnál általa nos részvét mellett. Az elhunytat Pécsen a Rech, Hámerli, Huberth és a Novy családok gyászolják.

— **(Nem lesz millenniumi ünnep Dombóvárott.)** Mint lapunk egyik számában közöltük, Dombóváron a hazafias lelktülettű tanítók elhatározták, hogy a millennium alkalmából ünnepélyt rendeznek, melynek tervezetét ugyanakkor hoztuk. Most — mint levelezőnk írja — e hazafias ünnepély elmarad, mivel a képviselőtestület a szükséges összeget szükkeblően megtagadta. Ugyanis Dombóváron az iskolafentartó a község és mint ilyenhez, az iskolaszék be-terjesztette azon határozatát, melynélfogva hazánk ezeréves fennállásának emlékére tartandó iskolai ünnepség alkalmából fölmerülő költségek fedezésére az iskolaszék által megszavazott 50 frtot a képviselőtestület hagyja jóvá és annak kiutalványoztatását rendelje el. Mindenki meg volt győződve, hogy ezt nem tagadhatják meg; és ime mi történik? A képviselőtestület visszavetette a kérvényt azon megjegyzéssel, hogy ők nem szavaznak meg semmit az ünnepélyre, ha akarnak valami „mulatságot“, hát menjenek házról-házra és kéregezzék össze a szükséges összeget a tanítók. Ez a tény; kommentár nélkül is tud konzekvenciát vonni a közönség Dombóvár képviselőtestületének hazafiaságáról egyrészt; másrészt a tanügy iránti érdeklődéséről és annak előmozdításáról. A vallás- és közoktatásügyi miniszter mindent megtett a maga részéről, hogy a millenniumot az iskolákban méltó módon ünnepeljék meg; a lelkes, hazafias tanítók is azon vannak, hogy az ünnep a miniszter szándékaitak megfelelőleg minél maradandóbb emlék legyen a gyermekek szívében; éppen azért arra törekednek, hogy Magyarország ezeréves fennállásának ünnepelésében az ország ifjusága — mint a jövő letéteményese — részét kivegye, s a nagy dicső múlt emlékének illő ünnepies föllevenítésével nemzeti önrésztében és hazaszeretetében megerősödvé gyarapodjék ismeretekben, erkölcsben és hazafiai erényekben. Erre törekedtek Dombóvár hazafias tanítói az iskolaszékek egyetemben, ennél fogva készültek lelkesedve és lelkesítve az ünnepélyre, de törekvésük hájtörést szenvedett az iskolafentartó Dombóvár község képviselőinek szükkeblőségén.

— **(Az éropéns-mizéria.)** Ismételten irtunk már arról, hogy a kereskedelmi forgalomban mennyi bajt okoz az államjegyek bevonása. A mi kormányunk abszolút semmit sem tett e mizéria megszüntetése, vagy legalább enyhítése érdekében. Az osztrák kormány ellenben igyekszik segíteni a bajon. Az alsó-ausztriai iparegyesület ugyanis szintén foglalkozott e kérdéssel és elhatározta, hogy a kormánytól a helyzet orvoslását fogja kérni. A pénzügyminiszter most értesítette az egyesületet, hogy utasította az adóhivatalokat és más egyéb állami pénztárakat, hogy az öforintos államjegyeket a felek kívánására, nagyobb mennyiségben szolgáltatassák ki, és pedig még akkor is, ha a felek ezüst pénz ellenében óhajtnak beváltani. Ez nálunk is elkélne, mert a nagyobb papír pénz hiánya miatt ki vagyunk annak téve — különösen Budapesten a kiállítás alkalmából, — hogy ha egy 5 frtot váltunk, tele rakják aprópénzzel a zsebünket.

— **(A csisz és a házbér.)** Tegnap nem volt béke-nyugta az ügyeletes rendőrbiztosnak a város házában. Kora reggel és későn este egyformán alig akart megszűnni az emberjárás a mind azért jöttek panaszt tenni, hogy a lakók hurcolkodnak, hátralékos házbérüket pedig nem akarják megfizetni. Az igazságot kérő felek közt igen eredeti volt egy Makár utcai lakónak az a védeke-

zése, hogy ő nem is fizeti meg a házbért, míg a házigazda elő nem adja azt a két csiszot, melyeket a macskája megevett. Milyen két csisz is volt az! Ugy fűtyült, mint a parancsolat s az ember ha hallgatta, szinte elfeledte, hogy házbérfizetési kötelezettség is van a világon. Kint voltak a csiszok a kalitkában az udvaron, a mikor odasomfordált a házigazda folyton éhes kandurja, leverte a szögön levő halitkát a falról s az esés következtében az ajtaja kinyilván annak, szépen elfogdosta a két madarat és lecsillapította vele éhességét. Nos hát addig nem lesz házbér, míg az a két pompásan fűtyülő csisz elő nem kerül. Ilyen és ehhez hasonló salámoni pereknek mind egy lett tegnap a vége, az, hogy fizetni muszáj!

— **(Hitelsszövetkezet.)** Ugy látszik a kéméndiek mindjobban kezdik magukat beleélni a szövetkezetek közgazdasági fontosságának méltatásába, a mennyiben most azon vannak, hogy a tejszövetkezet mellett hitelsszövetkezetet is alakítsanak. Mint halljuk, az az indítványozó, illetve az eszme megpendítője, Kerner Adám, tekintélyes kéméndi polgár, egyúttal iskolaszéki elnök, s a szövetkezet kellő pártolás mellett nemsokára meg is fog alakulni. A tartaléktöke megszerzését a következőleg kontemplálják. Minden tag beiratkozás alkalmával fizet bizonyos meghatározott összeget, a melyet heti szintén megszabott befizetésekkel gyarapít. Az ily módon összejött pénzt, ha már tekintélyesebb összegre emelkedett, azután kiadják szegényebb sorsuaknak olcsó kamatra, a mely kamatokat a tőkéhez csatolva, ezt addig folytatják, míg a szövetkezet eléggé biztosítva érzi magát egy, az igényeknek megfelelő üzemtér megvalósítására. A szövetkezetre, ha megalakul, majd még visszatérünk.

— **(Tejszövetkezet Véménden.)** A tejszövetkezetek mindinkább kezdenek tört hódítani. Így a véméndiek is elhatározták, hogy saját községük nélkülözhető tejkészletét feldolgozzák, s ily módon értékesítsék. A szövetkezet igazgatója Herr Gusztáv r. k. plebános (Véménden) lesz; üzletvezetője pedig Lepold Márton. Továbbá az alakítandó szövetkezet két alkalmazottját küldötte bizonyos időre Pécsváradra, hogy a tej miként való feldolgozását elsajátítsák. Működését a szövetkezet előreláthatólag e hó végén fogja megkezdeni, egyrészt Véménd forgalmának élénkebbé tétele szempontjából, a mely község, a mennyiben távol van úgy Pécsától, mint Mohácsról, már csaknem egy kis empóriumra fejlődött, másrészt buzdításul a szomszédoknak. A szükséges beruházásokat a „Hungária“ fogja bizonyos százaléku törlesztés mellett megadni.

— **(A halászlegény büne.)** Neumüller Ignác, bonyhádi halászlegény, igen unalmasnak találván a hálóval való foglalkozást, könnyebb uton akart pénzhez jutni s ezért egy kedvező alkalommal meglöpté egyik ismerősét, annak nyitott szobájából különféle ruhaneműt távolítván el. Az ismerőse éppen akkor tört haza s meg akarta akadályozni a lopásban; ő azonban fogta magát s egy olyan csapást mért rá az öklével az arcába, hogy az rögtön alétan esett a földre. A tolvaj halászlegény ekkép elinálhatott a lopott portékával s ezt olyan ügyesen meg is csinálta, hogy még ma sem bírták kézrekeríteni.

— **(A kinek senki sem parancsol.)** Papp János pécsváradai kocsis, olyan rakoncátlan ember hiroben állott, mint a kinek senki sem parancsol. Nem is fogadta a legény a gazdája szavát sem s mikor az a napokban ezért alaposan lehordta, azzal állt bosszút ezért, hogy midőn a gazda felesége és leánya egyedül maradtak otthon, behatolt hozzájuk, a szobában térdre kényszerítette őket, megverte és aztán rájuk parancsolt, hogy ki ne merjenek estig a

szobából lépni, mert megöli őket. Így kitöltvén bosszuját, megugrott a büszke legény, a kinek senki sem parancsol ugyan, de azért még se merete bevárni a csendőroket.

— **(Villámcsapás a templomba.)** Az apari templom tornyába a villám a vasárnapi szivatar alkalmával a déli órákban lecsapott és az épen ott harangozó Riedlinger Jánost agyonsújtotta. Teste teljesen felketére égett a villámcsapástól a szerencsétlen embernek. Maga a templom belseje is megrongálódott a villámcsapás következtében.

— **(Halál a kutban.)** Szerencsétlen hallállal mult ki a napokban Obrádovics Tádó szudarászpusztai lakos uje mosás közben egy kutba esett s mire észrevették, már megfuladt a vízben.

— **(Jégeső.)** A vasárnapi viharok alkalmával nagyobb jégeső is járt Hidas és Bányatelep környékén, hol igen sok kárt okozott. A jégeső Szegzárd vidékén ugyanez alkalommal tönkreverte a gyümölcsfák virágjait.

— **(Millenniumi tanítógyűlés.)** A karádi egyházkerületi rom. kath. néptanítók egylete május hó 19-én Tabon a kath. népiskolában millenniumi díszgyűlést tart a következő műsorral: Ünnepélyes szentmise d. e. 10 órakor. Hymnus Kölcseytől. Éneklés az egyleti daloskör. Megnyitó beszéd. Tartja Mokker Pál egyli. ker. tanfelügyelő. Ünnepi óda. Irta és előadja Rozgonyi György karádi segédlelkész. A rom. kath. tanügy története. Előadó Pátrók Lajos karádi tanító, egyleti elnök. Hazafias költemény. Szavalja Tekál Rezső köröshegyi tanító. Az egylet 25 éves története. Előadja Szatmáry Lajos bálványosi tanító. Pápa-hymnus. Éneklés az egyleti daloskör. A tanító a társadalomban. felolvassa Csizmadia J. Gyula zamárdi tanító. Záró beszéd. Tartja Mokker Pál, egyházkerületi tanfelügyelő. Szózat: éneklés az egyleti daloskör. Az ünnepély után természetesen — bankett következik.

— **(Utólagos anyakönyvi bejegyzések.)** A belügyminiszter egy most kiadott rendeletben szabályozza az utólagos anyakönyvezés ügyében követendő eljárást, mely eddig megállapodott gyakorlat hiányában nem volt egyöntetű. Az utólagos anyakönyvezés elrendelésére az új anyakönyvi törvény értelmében a közvetlen felügyelő hatóságok (vármegyékben a főszolgabírák) illetékesek, kik előzőleg megejtendő tárgyalások és beható vizsgálat alapján gyűjtik össze az adatokat. Az utólagos anyakönyvezési esetek bármily régi mulasztás folytán állottak elő, a polgári anyakönyvekbe lesznek bevezetendők.

— **(Nem fűtenek.)** Az államvasutak összes vonalain mindez ideig kényelmesen, melegben utazhattak a pasasérok. Fújhatott a szél, csapkodhatta a kupé ablakait a zápor, a bent ülők csöppet sem törődtek az idő haragjával. Lehet, hogy az igazgatóság biztos tudomást szerzett róla, hogy ezután már épen-séggel nem lesz hideg, mert a rendelet értelmében a vasuti kupék fűtését most már végleg beszüntették.

Művészet, irodalom.

○ **Bucsuelőadás.** A tegnapi nappal végződött új színházunk első színi évadja, a mely az idén kissé hosszúra nyúlt ugyan, de hát nincs okunk panaszkodni a „pótidényre“, mert bár az új társulat nem volt képes a távozott régi jó erőket feledtetni, de a fővárosi jeles vendégművészek és művésznők egymást váltogató szereplése elég bőséges forrása volt a kiváló műelvezeteknek. Bucsuzó előadásul Somogyi a „Madarászt“ választotta, a mely egyúttal bemutatója is volt Fehér Szerena énekesnőnek, kit a színlap „színi-

növendék" nek jelzett a a kivel szemben éppen es okból nem szabad a kritika szigorú mértékét alkalmaznunk. A kisasszony Mária fejedelemnő szerepében lépett fel a helyzete már azért is nehéz volt, mert közönségünk megszokta ebben a szerepben Juhász Ilka művészelét élvezni. Fehér Sserena, kinek a nézőtérrel csinos virágkosarat nyújtottak fel, kellemesen énekel, de fellépése nagyon bátortalan, ami énekére is visszahatással volt. No de a kezdet nehézségeivel meg kell küzdenie mindenkinek. Határozottan szerencsés estője volt tegnap Mészáros Kornéliának aki Postás Milkát kedves elevenséggel a mégis díszkrét finomsággal adta a hozzá kitűnően énekelte. Perényi szintén igen szépen énekelte Szaniszló gróf szerepét, játszani is játszott mint egy tenoristától kitelik. Boros és Gyarmathi tudós professzorai azonban nem mérközhettek Follinus és Dezséry alakításával. Kis Pista a címszerepben, Polgár mint Csörz báró és Benkő Jolán Adelaide bárónő szerepében a régi jó alakítást nyújtották. A bucsuzó előadás egyáltalán igen jó emléket hagyott vissza a közönségben, a melynek részéről Somogyi az őszszel bizonyára meleg fogadtatásra fog találni, — ha a pótidény tapasztalatait felhasználva kellőleg megreparált társulattal tér vissza körünkbe.

Tehát a viszontlátásra!

○ Kalmár Piroska első fellépte a Vigszínházban. Feledhetetlen naivánk, Kalmár Piroska, tegnap este játszott először a Vigszínházban. Bissón kitűnő, francia szellemességgel megírt új vígjátékában, az „Alamtitkár”-ban adta Giber-t, Marialle asszony (Nikó Lina) ifjabbik leányát, egy fiatal menyecskét, aki igazán szajnaparti anygial s véghetetlenül erényes tud lenni, ha — valami közbe nem jön. Kalmár Piroska

ez első szerepében is teljes diadalt aratott a a lapok egyhangú elismeréssel adóznak kitűnő alakításának.

○ Millenniumi történet. A magyar olvasóközönség érdeklődése mindinkább fokozódik az „Athenaeum” r. társaság kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története” c. tíz kötetes (millenniumi kiadás) nagy munka iránt, melynek már három vasikos kötet közkézen forog. A negyedik kötetből, mely „A Hunyadiak és Jagellók kora” címet viseli, most került könyvpiacra a negyedik és ötödik füzet. Egyes füzet ára 35 kr. Előfizetés negyedévre (12 füzet) 3 frt 60 kr., fél-évre (24 füzet) 7 frt 20 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben. Az előfizetők minden szombaton egy-egy füzetet kapnak.

○ Árpád népe. Képek hazánk ezeresztendő múltjából. Ára csinosan bekötve 25 kr. Az Én Ujságom kiadói, a Singer és Wolfner cég, a nemzet ezeréves fennállását ünneplő esztendőben „Árpád népe” című könyvecskét adott ki a gyermekek számára. A lettint ezeresztendő legjelentősebb mozzanatait foglalja ez a könyvecske magában; a gyermekekre lelkesítőleg hat s megnyitja keblökben a hazaszeretet szent forrását.

○ Ünnepi ruhában. A legszebb magyar képes lap, az Ország-Világ most, a májusi nagy napok örömeire igazán ünnepi ruhában jelent meg. Valami huszonöt képet mutat be a kiállításról; az egyetlen magyar lap, mely olvasóinak a készülődés első percétől mindig híven referált a kiállításról írásban és képben egyaránt. Arcképekben bemutatja a kiállítás vezető embereit, mindazokat, a kik két év óta nagy munkájukkal napnap után a kiállítás sikeréért fáradoztak. Bemutatja Munkácsy Mihályt, a hazájába visszatért nagy mestert, s az ő híres Ecce

homo-jának főbb alakjait. Képekben még ezenkívül is gazdag az Ország-Világ legutóbbi száma. Szövegét írták Váradi Antal (Ezredév című költeményt, melyet a vidékre is sokan elkértek már, hogy iskolai, kassinói stb. ünnepélyeken előtálják), azöb-kivül E. Kovács Gyula, Adorján Sándor, Pásztor Árpád, Téglás Gábor Róza s Miklós stb. Az Ország-Világ előfizetése negyedévre 2 frt; mutatványssá-mot kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal (Budapest V. Hold u. 7. sz.)

Vidéki hátfalekosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvénytörés.

§ Állat az emberben. Vica József, herendi gazdálkodónak a tavaly télen valami kis ügyebaja akadt a bírósággal holmi répák miatt, a melyek állítólag a telegéri malomból jutottak volna s még pedig meg nem engedett módon, Vica uram pincéjébe, a kinek azonban az ügye nem végsőzdött rosszul. Mindazonáltal Vica József kereste az illetőt, a ki — szerinte — feljelentette és gyanuba keverte, s meg is találta azt a nála szolgáló fiatal szolgáló, Babai István személyében. Nosza megfogadta, hogy boszút áll ezért a legénykére s tavaly nyáron egy szép nap csak azzal állt elébe, hogy 10 frtját a legény ellopott. Babai István ártatlan volt a lopásban és tagadta is azt; azonban Vica József, hogy boszuját kitölthesse rajta, nem állt el a gyanutól s a fiut este kikísérte a eszénaboglyákhoz s azokat széthányatta vele, hogy

Egy pillanatig kereste a szavakat, de aztán remegő hangon megszólalt.

— Nem kérdelem, ismer-e? Tudom úgy is, hogy ismer és átkoz, vagy legalább is megvet. Mit tehetne mást egy nővel, kiről tudja, hogy atyja életét tönkretette; kiről meg van győződve . . .

— De asszonyom! . . .

Saul csak ennyit tudott szólani, mert úgy érzi, hogy torkát fojtogatják a lelkében lázongó érzelmek.

Makai Gizella egy gyenge kézmozdulattal félbeszakítja.

— Ne tegyen ellenvetést. Bűnös vagyok, tudom, de megbűnhődtem érte. Oh, hallgasson meg nyugodtan!

És felállt s megfogva Saul jobbát, a szemben álló székre ütette, csaknem erővel, mert látta, hogy az szinte ingadozik a lelkében viharzó indulatok súlya alatt.

S szemtől szemben ült vele s el kezdett tovább beszélni.

— Tudja, mi voltam. Énekesnő, kinek mindene a szabadság; de a ki e szabadságot a gyalázat árán vásárolja meg. Utáltam már ezt az életet; akkor jött az ön atyja, a nemes, ősrégi vérű ember és felajánlta a kezét és nevét nekem. Az egyetlen volt a sok között, a kinek udvarlását fogadtam, a kik rajongtak értem. Szeretni, csak ő szeretett. Hát hogy ne fogadtam volna el a kezét, a nevét, mikor a gyűlölt életből ki akart szabadítani? Elfogadtam, pedig tudtam, hogy őt sem szerettem másképp, mint sok más hódolómat, kik kegyeimmel dicsekedhettek. De hittem, hogy szeretni fo-

rémülve, semhogy kérdezték volna, hová megyek? Az uramat nem is láttam egész délután; mindig mellette vannak a nagynénje meg a te nagybátyád.

— Mi! mit mondasz?

Szinte vad örömmel kiáltotta ezt Saul s megkapta az asszony kezét.

Vas Aranka nem vonta el tőle, sőt jobban megszorította az övét.

— Igen. Mellette vannak. Azt hiszem, le szeretnék beszélni a párbajról . . . De ugy-e, te nem fogadod el a legmélyebb megalázkodást sem? Ugy-e kiállsz vele szemben és nem fog reszketni a kezéd?!

Ezt meg az asszony mondta csaknem kiáltva, miközben fellángolt az arca, tüzet szórtak a szemei és vérpiros ajkának forró lehelete perzselve szállt a férfi felé.

Az megdöbbsent erre a kérdésre és irtózatossá világozott az agyában, nagy üresség egyszerre a szívében.

Vas Aranka pedig csak élesztette ezt a világozást, csak növelte ezt az ürességet.

— Hiszen meg kell szabadulnom tőle; nem bírom már tovább. Gyűlölöm, utálok, megvetem és a te szerelmeddel szívémben nem tudom többé neki is hazudni a köteles szerelmet!

Ime az asszony, a bűn, a csáb.

Ime a szerelem, mely a halálát kívánja annak, a ki nem tudta lánggra lobbantani; hogy egyedül azé lehessen, a ki iránt magától kapott lánggra.

És Dömeházi Saul e pillanatban belátja, hogy es az asszony mindenne képes, hogy szerethessen; hogy

megnézze, nincs-e ott az ellopott 10 forint? Majd bevezette a házba, ott összekötözte kezét, lábát és úgy a sarokba állította, a míg be nem vallja tettét. A fiu persze nem vallhatott, mert ártatlan volt s éjnek idején a boszuálló emberelen gazda megrohanta, összevissza pofozta, majd a földön megtaposta, rugdosta és lábait feszegette. A megkínzott fiatal legény jajgatását és segélykiáltásait egész éjjel hallották a falubeli szomszédok; reggel pedig Vica József megkötözve kísérte a faluházára Babai Istvánt s onnan elvitte a gyanuba vett legényt a csendőrség. Azonban ártatlansága kiderülvén, szabadon eresztették, annál is inkább, mert beteg lett s megrugdosott gyomra és lágyéka feldagadt s 20 napon túl is ágyban feküdt. A kegyetlen ember bántalmazásai következtében pedig olyan szervi bántalmakat szenvedett, melyeknek talán örökös nyomorékja lesz, hacsak valami nagyköltőségű és életveszélyes operációnak alá nem veti magát. A boszuállításában ilyen vadállatias kegyetlenségre ragadtatott embert a pécsi királyi törvényszék a végtárgyalás adatai alapján bűnösnek mondta ki a személyes szabadság megsértésében és súlyos testisértés büntetésében s ezért 2 évi börtönre, öt évi hivatalvesztésre és politikai jogai felfüggesztésére ítélte s kötelezte a bántalmazott Babai István javára 100 frt kártérítési összeg megfizetésére. Az ítélet ellen természetesen felebbezéssel élt az elítélt, de megfélebbezte azt a kir. ügyész a vádlott terhére.

§ **Könnyelműségének áldozata.** Steiner Ferenc, szakcsi születésű, 23 éves kereskedősegéd a múlt évi augusztus hó 12-én kilépvén Kohn Mór felsőmindszenti kereskedő üzletéből, felment Budapestre s ott alkalmazást nem nyervén, ügynökösködéshez fogott s ily körülmények között észébe jutott,

hogy holmi megrendelő levelekre csalahatna ő ki egyes cégektől portékákat s azokat a saját céljaira használhatná fel. Ily elhatározással lejött Pécsre s itt Hirschler Mór üzletéből 35 frt értékű kávét és cukrot csalt ki egy hamis megrendelő levelére s azokat aztán más kisebb üzletekben eladta s az így nyert pénzt felélte s elkártyázta. Majd Micky Kálmán kereskedéséből csalt ki ugyanily módon 24 frt 20 kr. áru és az Alt és Böhm cégtől 57 frt 30 kr. értékű árut s megszökött e turpisságok elkövetése után Pécsről. A rendőrség azonban nyomába jutott és Felsőmindszenten letartóztatta pár héttel ezelőtt s átadta a pécsi kir. ügyésznek. A megtartott végtárgyaláson a könnyelműségének áldozatává lett vádlott, a kinek tisztességben megöszült szülei vannak Felsőmindszenten, teljes beismerésben volt, könyek közt ígért jobbultást és tettét megbánva kötelezte magát, hogy megfizeti az okozott kárt. A megkárosított cégek képviselői azonban nem fogadták el garanciának a megbánását s kivánták a megbüntetését is. A kir. törvényszék ily alapon vádlottat kétrendbeli csalás vétsége s egyrendbeli csalás büntetése miatt, a mely azonban szintén vétségé minősített, 3 havi fogházra s minden vétségért külön, behajthatatlanság esetén egy egy napi fogházra átváltoztatandó 5—5 frt pénzbüntetésre ítélte. Az ítélet nyomban jogerőssé vált, s mert 14 napot a vizsgálati fogság által kitöltöttek vett a kir. törvényszék, még 2 hónapja és 16 napja maradt kitöltendő az elítéltnak, aki egyfolytában fogja leülni még a 3 napot is, mert fizetni nem tud. A garanciára vágyó cégek pedig várják a jó szerencsét, mikor megvehetik rajta bírói ítélettel megállapított követelésüket!

§ **Korcsmárosné szép szaváért.** Tomasz Ferenc, hosszuhetényi fuvarozási vál-

lalkozó, a múlt évi november 28-án sineket szállított az úszóghy vasuti állomástól Vasasba, a dunagőzhajós társaság részére. Kocsisnak Bózsza József (Pipi) hosszuhetényi lakost fogadta meg, a ki azonban a sinek közül egy darabot, a mi úgy 5 frtot érhetett, eladott Kálócy Mórné korcsmárosnának 1 frtért s azzal a segítségére volt Wéber József napszámot kifizette. Sikkasztás miatt állt tehát Bózsza József (Pipi) a pécsi kir. törvényszék előtt, a hol azzal védekezett, hogy részeg volt s a korcsmárosné beszélte rá, hogy adjon el neki egy sint, jó lesz az a hordók alá a pincébe s ő — mivel részeg is volt — hallgatott a korcsmárosné szép szavára. Hogy részeg volt vádlott, azt Tomasz Ferenc is igazolta s elmondta róla, hogy 12 évig állt már az apja és 3 évig az ő szolgálatában s soha semmi kifogás ellene nem volt. És a végtárgyalás adatai arra engedvén következtetni, hogy a vádlott tulajdonképen felbujtásra követte el a sikkasztást, a kir. törvényszék elhatározta, hogy a végtárgyalást elnapolja s a vizsgálatot Kálócy Mórné, mint felbujtó, Kálócy Mór, mint orgazda és Wéber János, mint tettestárs ellen szintén megindítja s ennek alapján fogja az új végtárgyalást megtartani, melyen majd kiderül, hogy mennyiben van része a sin elsinkofásában a korcsmárosné szép szavának?!

TÁVIRATOK.

— **A király Apponyi estélyén.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Apponyi gróf estélyére a király pontban féltizkor érkezett. A háziasszony három leányával eléje sietett. A király

szerethessen szabadon, minden titkolózás nélkül s ne kelljen annak oldala mellett elsenyvednie, a kit nem szeret.

A miről csak még jobban meggyőzi az.

— Hát ezért jöttem. Ezért jöttem, hogy csókjaimmal, öleléseimmel erősitselek meg. Megmondjam, hogy tied leszek, nem kívánva tőled mást, csak szerelmet. De az ő oldalánál nem bírom ki tovább. Eh, nem törődöm többé a világgal, a gyalázzattal. Megteszem holnap, ha meg kell tennem, hogy kidobom magam a megvetés sarába, de a honnan mégis tisztán kelek fel, mert hiszen nekem is csak jogom van a boldogsághoz a szerelemhez, tőlem se rabolhatja el senki, ha az egész világ meg is vet érte!

És hogy bebizonyítsa ezt, odaesik az asszony varázsos testével a férfi karjai közé; átfonja nyakát puha, gömbölyű két karjával s huzza le magához, csókért nyujtva feléje lábzan égő, forró ajkait.

Azzal az ősi szenvedélylyel, mely férfivá teszi a férfit, ragadja karjai közé Saul a remegő asszonyi testet s a mint az meghajol karjai közt, mint a szirén, vad erőszakos csókkal csókolja le a forró, piros ajkát.

S tudatára ébred annak, hogy sohasem szerette másképp ezt az asszonyt. Szerette, mert szép volt, mert szerelemért sóvárgott s mert birni akarta. Érti, hogy esze és szive ellen cselekszik, de a forró vér elhagyja a szivét s agyára túlul és megfosztja erejétől. Nem tud gondolkodni; csak érez. Nagy, erős vágyat érez és csókolja, csókolja karjai közt az asszonyt.

Valaki kopog az ajtón. Először lassan, azután erősebben.

Ijedten bontakozik ki az ölelő karok közül Vas Aranka.

Nem szól, csak rémült tekintettel pillant hol az ajtóra, hol Saulra s aztán odafut a másik szoba ajtajához és felrántja azt.

A másodszeri kopogtatás után felnyilt az ajtó.

Csak Márton lépett be rajta.

A deresfejű, hűséges szolga s különösen tekintett az urára.

— Nagyságos ur, egy uri asszony vár odakünn. Azt gondoltam, bejelentem. Pedig hát . . .

S itt körül nézett a szobában, mintegy keresve azt a nőt, a ki bent volt.

Saulnak nem tetszett ez a dolog. Nyugalmat erőltetve magára, parancsolólag szólt a szolgára:

— Bocsásd be!

És a másik pillanatban ott állt Dömeházi Saul előtt Makai Gizella. Dömeházi Athanáz elvált felesége.

Talpig feketébe volt öltözve a nagy, magas asszony, a kin öregsége s ősz fürtei dacára is látszott még, hogy valamikor szép, nagyon szép lehetett.

Saul le nem küzdhető meglepetéssel lépett tőle vissza, mikor megismerte. Makai Gizella pedig szomorú mosolyra vontja ajkait, Saulnak ezt a visszarettentő csodálkozását látva.

— Ugy-e nem várt vendég vagyok önnél, képviselő ur? De kérem, esedezem, fogadja el ezt a nem várt vendéget, ne utasítsa ki meghallgatás nélkül.

Saul nyugalmat erőszakolt magára s meghajolva az asszony előtt, s egy széket tolt elébe.

Az fáradtan, kimerülten ereszkedett le rá.

huszárezredesi ruhában jelent meg és a legjobb hangulatban társalgott a jelenlévőkkel. Bende püspöknek, aki rheumájáról panaszkodott, azt mondta: Hallja édes püspököm, több rheumás ember is van a világon, mint maga. A király negyed 11-kor távozott. A háziasszonynak nem engedte meg, hogy lekísérje.

— **A bibornok magas vendégei.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Rajner, Frigyes és Jenő főhercegek ma meglátogatták Schlauch Lőrinc nagyváradi püspököt és bibornokot zerge-utcai lakásán.

— **Blaháné-alapítvány.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távira.) Előkelő körökből kezdeményezve 100.000 forintos Blaháné-alapítványt akarnak létesíteni, melyet Blaháné sajátkezű aláírásával ellátott arcképekből szerezzenek össze. Egy-egy arckép ára 2 frt lenne. A kamatokat évenként színész ösztöndíj gyanánt fizetnék ki.

— **Az első lókiállítás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Darányi Ignác földmívelési miniszter ma délelőtt nyitotta meg az első lókiállítást a kiállítási terület szomszédságában.

— **Katonai szemle.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A vérmezői díszszemle a pompás idő következtében ritka fényesen sikerült. Az összes Budapesten állomásozó minden fegyvernembeli csapatok kivonultak. Lobkovitz hadtestparancsnok vezényelt és utána a csapatok elléptettek az uralkodó előtt. Százazernyi közönség nézte végig a ritka látványosságot.

— **Rablótámadás Róma mellett.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Rómából jelentik, hogy György szász-meiningeni herceg és neje ma inkognitóban és csekély kísérettel meglátogatták Voss Rikárd költőt és nejét Frascati levő villájukban. Midőn visszajöttek, Frascati közelében a herceg kocsiját megállította két ember, kik arcukat részben eltakarták zsebkendővel és akik puskával voltak felfegyverkezve. A herceg odadobta nekik erszényét, melyben 55 lira volt, mire a támadók visszavonultak és a kocsit folytathatta útját. A hatóság intézkedéseket tett a tettesek elfogatására.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JOZSEF
 kiadó.

Nemes rákok

naponkint friss fogás

jótállás mellett frissen, elevenen csak utánvét mellett küldetik. Egy postakosár nettó 9 forint.

Árak:

40 db. legfin óriási szőlőrák 5 frt 25 kr.
 60 db. óriás rák 4 „ — „
 100 db. levegő rák 3 „ — „

Haller B.,

Stanislau 10. Galliczia.

Cs. és kir. szab.

Zentler-féle

férfi és gyermekruha-
 raktár Pécsen, király-
 utca, Bazár épület, a
 városházával szemben.

„Millenium-
 öltönyök“

a legújabb és legdiva-
 tosaabb

Lodenposztóból

a legdusabb választék
 ban, továbbá tavaszi
 felöltők, felső kabá-
 tok, haveloc, és öltö-
 nyők a legfinomabb
 angol és francia szö-
 vetekből bámulatos ol-
 csó árakon ajánl a

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. uri és gyermekruha-
 raktár

Pécsen, Király utca 1. sz., Bazárépület.
Figyelmeztetés! Ezén legújabb loden-
 szövetek általánosan elismert tartósága
 által azon kedvező helyzetbe vagyok,
 hogy annak minősége valamint olcsó ára
 folytán minden külföldi és fővárosi leg-
 nagyobb hasonló czégekkel versenye-
 zek!

Fogorvosi és fogtechnikai műterem.

Van szerencsém a n. t. közönségnek becses tudomására adni, hogy Pécsen, Jókay-tér 7. sz. a az I. emeleten egy a mai kor és igényeknek minden tekintetben megfelelő

fogorvosi és fogtechnikai műtermet

nyitottam.

Hosszabb ideig a berlini híres fogászati klinikán gyakorlatilag működtem. az ott divó műtői és technikai vívmányokat elsajátítva, műtői és technikai műszerek és anyagok teljes felszerelésével ajánlom magamat **fogtömésre** (plombirozás), bármely szokásos anyagból vagy fémből, amint az a beteg részére legelőnyösebbnek találhatik.

Fogak tisztítására es ezeknek jókarban tartására előre meghatározott tiszteletdíj mellett is.

Foghuzás akár helyi érzéketlenítő (anesteticum), akár kéjgázzal — vagy azok nélkül is.

Arany fogkoronák felrakására és azok áthidalására.

Egyes fogak állandó behelyezésére.

Rágáshoz teljesen alkalmas akár egész műfogsorok, akár részleteinek gondos készítésére, ugyszintén nem alkalmas műfogsorok átdolgozására vagy eltört részleteinek kijavítására.

Külön váróterem hölgyeknek és külön uraknak.

Pécs, 1896. május hó.

Kiváló tisztelettel

Weiss Jakab

fogorvos, specialista.

Van szerencsém a t. közönség becses tudomására hozni, miszerint **25 év óta fennálló**

jóhirű czipész üzletemet

f. év május hó 1-ével saját házamba

Ferencziek-utca 22. szám

(a Zsolnay féle butorraktár átellenében) helyeztem át. Miután üzletemet a legkényelmesebben s minden igénynek megfelelően rendeztem be, reménylem hogy t. vevőim az új helyiségemben is becses megrendelésükkel megtisztelnek.

Mély tisztelettel

Orf Gáspár

Rothschild-tapasz

legjobban bevált köszvény, rheumatismus és mindennemű csúszos daganatok ellen. Egy tekercs Rothschild-tapasz, 90 krért (levélbéllyekben vagy postautalványon) bérmentve küldetik. Valódi minőségben csak a „Római császár“ gyógyszerertárban

BAYER HUGONAL

Bécs, Wallzeile 13. sz.
kapható. Ugyanott minden külföldi speciális táscok nagy raktára.

KOTZÓ PÁI

gépészmérnök, Budapest, Üllői-ut 18. szám alatt.

Ajánl 2¹/₂, 3, 3¹/₂ és 4 lóerejű szöges cséplőkészleteket, továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejű sines gőzcséplőkészleteket hosszú szalmarázókkal, alsó szelelővel és rendkívül nagy felületű rostákkal, árpahéjazóval és választóhengerral.

Fa- és szénfűtésű és eredeti SZALMAFŰTŐ GŐZMOZGONYOKAT.

Továbbá R. CARRET & SONS földmulthatatlan 40% tüzelőanyag megtakarító legjobbnak elismert brandtfordi amerikai kéveköti aratógépeket. Eredeti amerikai szénagyűjtőt 1 vagy 2 ló befogására alkalmazható kombinált rúddal. Sorvető- és szorvavető gépeket és mindennemű egyéb kisebb gazdasági gépeket. Jutányos árak! Kedvező feltételek.

Vidéki ügynökök keresetnek.

Már jövő héten

május 12—28-ig.

Nagy és utolsó

Főhúzás

Magyar Osztály-Sorsjáték.

Legnagyobb nyeremény
a legkedvezőbb esetben

1000000

korona.

25007 pénznyeremény

6284000 korona összertékben.

korona

1 jutalom	600000
1 nyerem. á	400000
1 „	300000
1 „	200000
1 „	100000
2 „	40000
2 „	20000
5 „	10000
10 „	8000
34 „	6000
100 „	2000
200 „	1000
2650 „	200
22000 „	150

Vételsorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
60.—	30.—	15.—	6.—	3.— frt.

(Portó és nyereményjegyzékért külön 25 kr.)

Elárusít:

Heintze Károly

Budapest, Szervita tér 3.